

[Nina Andersen.]

højede bidrag? De lande, som får hjælpen, er ikke i stand til at yde stort mere, end de gør. For hver dollar, der ydes fra UNICEF, betaler de pågældende lande selv 2 dollars, foruden at en del af dem yder andre bidrag til UNICEF. Dette viser for øvrigt også karakteren af hele UNICEF's arbejde, som er hjælp til selvhjælp, et princip, vi kan lide i dette land. Det er altså ikke muligt at få disse bidrag sat op.

De 3 store lande, Australien, Canada og New Zealand, ligger på sådanne bidrag, at man vanskeligt kan kræve, at de skal sætte deres bidrag op, nemlig på 3-4 gange så meget, som f. eks. vi yder. Der bliver altså de europæiske lande tilbage, bl. a. Danmark.

Dette er baggrunden for, at den danske UNICEF-komité på sit årsmøde vedtog at rette henvendelse til regeringen om at sætte det danske bidrag op til 1 mill. kr. årlig. Jeg appellerer til udenrigsministeren om at opfylde dette ønske. Hvis man gør det, er jeg sikker på, at det vil møde forståelse i praktisk talt alle kredse i befolkningen, og at der er vide kredse, som endog vil glæde sig.

Kristian Kristensen: Når jeg har bedt om ordet under finanslovdebatten, er det for at gøre opmærksom på et problem, der har optaget mig meget, noget, som jeg mener har stor betydning for hele vort samfunds økonomiske liv, og som jeg gerne vil have bragt frem til overvejelse og eventuel drøftelse. Jeg mener derfor, det er på sin plads at drage det frem her.

Engang i sommer bragte et ugeblad en lille kort artikel under titlen „Det forsvundne prisfald“, og i denne artikel, som bladet slet ikke diskuterede, gjorde man blot opmærksom på problemet og det mærkelige og i og for sig foruroligende i, at i løbet af det sidste halvandet år eller sådan noget var en stor række vigtige verdensartikler faldet i pris. Noteringen var gået ned — det var i sommer, da smørret kostede 3½ kr. — for smørrets vedkommende fra 7 kr. til 3½ kr. Man gjorde opmærksom på, at noteringen for engelske kul leveret i engelsk havn med eksport til Danmark for øje var faldet fra i maj 1957

at have været 180 kr. pr. ton til i august 1958 at være gået ned med 50 pct., altså også til det halve. Man gjorde opmærksom på, at brændselolie er faldet med 21 pct., rågummi med 6 pct., råuld med 30 pct.; bomuld er også faldet, kaffe er faldet, jern er faldet med mange procent, og metaller under ét er faldet med en halv snes procent.

Artiklen gør således opmærksom på prisfald på verdensmarkedet på meget betydende råvarer og slutter med at sige, at dette har ikke haft indflydelse på levevilkårene i Danmark, tværtimod, det bliver stadig dyrere at leve i Danmark, og det bliver desværre også stadig dyrere at producere i Danmark. Man siger således, at bl. a. detailpristallet har vist, at sådan er det, idet man gør opmærksom på, at detailpristallet trods det store fald på indtil 50 pct. på næsten alle betydende råvarer stadig stiger.

Det var i sommer, lige efter at julipristallet var bekendtgjort. Jeg sad ved radioen og hørte, da speakeren oplæste pristallet, og der var det mærkelige, at man ligefrem kunne høre, hvordan speakeren kviede sig ved at meddele, at pristallet trods dette, at f. eks. sådan noget som smør nu kun var noteret til en sådan pris, at man skulle helt tilbage til 1930erne for at finde tilsvarende, stadig steg; og så tilføjede speakeren — der herved gjorde en afvigelse fra reglen, idet man ved oplæsningen af radioavisen normalt holder sig til kendsgerningerne — denne lille kommentar: der er ingen grund til at tro, at denne stigning skal fortsætte.

Hvad eller hvem der end har foranlediget, at speakeren kom med denne kommentar eller at radioens folk kunne tro, at den hidtil fulgte linje med stadig opgang i pristallet nu skulle brydes, ved jeg ikke, men jeg ved i hvert tilfælde, at udviklingen nu har gjort denne tro til skamme; pristallet er steget siden, og det stiger igen, når vi når til januar, så vidt man kan skønne.

Pristallet efter den nugældende beregningsmåde har kun virket i ca. 12 år, fra 1946 til 1958, og i de 12 år er det steget fra 288 til 444, medens priserne f. eks. på det, det danske samfund har at sælge, det, der er resultatet af vore fælles anstrengelser, ligger omtrent på det samme niveau. Det